



γρήγορα τὴν κεφαλὴ τῆς πρὸς τὰ ὀπίσω) νὰ πληοιάζη αὐτὸς — τουτέστι ὁ θεατῆς, τουτέστι ὁ ὀρειβάτης — καὶ νὰ τὴν πιάνη ἀπὸ τὴν μέση, ὡς ἐραστῆς ἢ ὡς σύζυγός τῆς.

### Ὁ κόρυμβος

Ἐπὶ ἑνὸς βράχου ἰσταμένη, σὲ φῶς αἰθρίας ἀπολύτου, λύει τὸν κότσον τῆς, γυμνὴ καὶ ἐμμελής, ἡ Ἄμαρυλλίς.

Ἡ κόμη τῆς, λυομένη, παρέχει τὴν δυνατὴτητα νὰ δεθῇ ἐκ νέου. Καὶ ἡ λύουσα τὴν κόμην, γνωρίζουσα τοῦτο, καὶ τερπομένη μὲ τὴν λύσιν, τέρπεται ἐπὶ πλεόν, προβλέπουσα καὶ ὀραματιζομένη δέσεις καὶ λύσεις μελλοντικάς.

Ἡ λυσίκομος κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην νεᾶνις, περιτυλίσσει τὸ σῶμα τῆς μὲ τὰ μακρὰ μαλλιά τῆς, ἐνῶ τὸ κύμα περιβρέχει τὸν βράχον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἴσταται. Καὶ αἱ τρίχες τῆς κόμης τῆς λίπτουν ἐπὶ τοῦ λευκοῦ τῆς σῶματος, ὡς μαῦρος καταρράκτης καὶ συνυφαίνονται περὶ τὴν ἠθικὴν τῆς χώραν μὲ τὸν θάλλοντα ἐκεῖ στιλπνὸν καὶ θυσανώδη κόσυμβον, ἐνῶ καθίσταται, ὑπεράνω, ὅπως ἐν ὥρᾳ βαθείας ἡδονῆς, πολὺ ὑψηλότερος καὶ ἐντόνως γλαυκὸς ὁ οὐρανός. Καὶ οἱ βόστρυχοι, ἐλεύθεροι, λίπτουν καὶ περιτυλίσσονται εἰς τὸ γυμνόν τῆς σῶμα, λείχοντες ἅπαντα τὰ μέλη του, ὑπὸ τὴν ἐκθαμβωτικὴν φωτοχυσίαν, παρέχοντες εἰκόνα μεγίστου πάθους, ὅπως καὶ τὰ μαινόμενα πέριξ τοῦ βράχου κύματα.

Καὶ ἰδοὺ πὺδ' ἡ πρᾶξις τῆς λύσεως καὶ ὁ παφλασμὸς τῶν κυμάτων, γίνονται ταυτότης ἀπόλυτος, ἐνότης μία. Καὶ ἡ λευκὴ κόμη, περιχαρῆς καὶ ἐλευθέρα, ἐξακολουθεῖ νὰ λείχη τὸ ἐν ἡδονῇ ἀσπαῖρον σῶμα καὶ νὰ τυλίσσεται πέριξ αὐτοῦ, ὅτε μὲν θωπεύουσα, ὅτε δὲ μαστιγοῦσα τὰ γυμνά του μέλη, μὲ πάθος ἀδιαίρετον καὶ εἰς ἐνέργειαν μίαν, ἀφοῦ τόσον τὰ κύματα, ὅσον καὶ ἡ τελέσασα ἐπὶ τοῦ βράχου τὴν λύσιν τῆς κόμης νεᾶνις, ὑπακούουν εἰς τὴν ἰδίαν ὥσιν, τὴν ὥσιν τὴν παντάνασσαν, πὺδ' συνυφαίνει τὴν πρᾶξιν τῆς λύσεως καὶ τὸν παφλασμὸν τῶν κυμάτων, μὲ τὸ καθολικὸν σπαρτάρισμα τῶν στοιχείων, ὅπου, τὸ μέγα πάθος ὀγκούμενον σταθερῶς, αὐξάνει, κορυφώνεται καὶ ὑπερυψοῦται, ὡς δόρυ παλλόμενον λαμπρόν, ἢ ὡς αἶνος ἄσπιλος ἐν ὑψίστοις.